

HÚSZ ÉVES A MAGYAR BIOFIZIKAI TÁRSASÁG

20 esztendő még egy ember életében is jelentős időtartam, hiszen ennyi idő alatt a csecsemő is katonarérett férfivá serdül. A természettudományok fejlődésének jelenlegi szédítő irama mellett 20 év egy tudományos társaság életében szintén jelentős periódus. Mivel abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a Magyar Biofizikai Társaság alakulásánál is bábáskodhattam, majd az elmúlt két évtized során is folyamatosan aktív résztvevője lehettem a társaság életének, igen nagy öröm számomra, hogy ezen időszakról most összefoglaló áttekintést adhatok.

A Magyar Biofizikai Társaság megalakulása

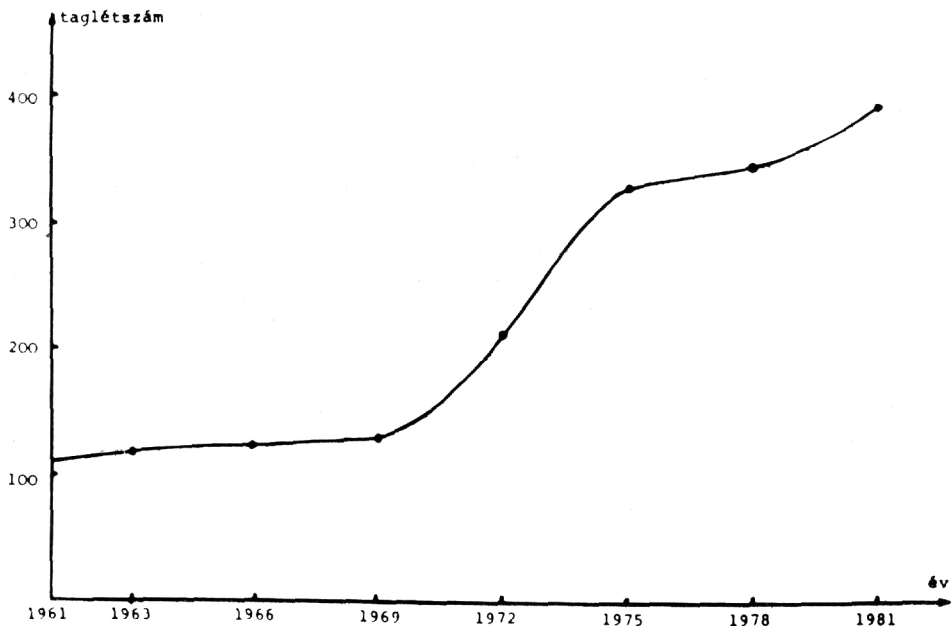
A hazai biofizika fejlesztésének előmozdítása érdekében Ernst Jenő, az MTA Biológiai Csoport akkori titkára vetette fel, majd Szigeti Györggyel, az Eötvös Loránd Fizikai Társaság főtitkárával és e sorok írójával együtt kezdte meg a szervező munkát. Az 1960. máj. 9-én tartott megbeszélésen mintegy 70 biofizikust vettünk számba. Ez év október 21-én tartottuk az első előkészítő ülést, majd 1961. március 3-án, az MTA felolvasótermében tartott alakuló közgyűlésen formálisan is megalakult a társaság. Valójában ezt a dátumot tekinthetjük a Magyar Biofizikai Társaság születésnapjának.

Az alakuló ülésen 111 alapító tag vett részt és az alábbi 14 tagú elnökséget választotta meg: elnök: Ernst Jenő, első titkár: Tigyi József, titkár: Horváth Imre, az elnökség tagjai: Bozóky László, Faludi Béla, Frenyó Vilmos, Guba Ferenc, Hoffmann Tibor, Juvanch Ireneusz, Straub F. Brunó, Sztanyik László, Tarján Imre, Tarnóczy Tamás, Tóth Lajos. Igen nagy öröm számunkra, hogy a 111 alapító tag közül 58 még ma is tagja társaságunknak, továbbá az első elnökségből 5 tagtársunk jelenleg is tagja az 1980-as közgyűlésen megválasztott elnökségnek.

A társaság tagsága

A Magyar Biofizikai Társaság taglétszámának alakulása érdekesen tükrözi a hazai biofizika fejlődését. Mint az ábra mutatja, a fejlődés mindig felfelé ívelő volt, de a növekedés sebessége időszakonként jelentősen különbözött egymástól. Számadatokkal: 1961-ben az alakulásnál 111 volt a taglétszám, 1963-ban 117, 1966-ban 124, 1969-ben 132, 1972-ben 210, 1975-ben 315, 1978-ban 342, 1981-ben 391.

Az adatok szépen mutatják, hogy az első tíz év a szervezeti megszilárdulás, az alapok lerakása, a második évtized az intenzív növekedés jegyében telt el. Nem kívánok jóslásokba bocsátkozni, de úgy vélem, hogy a 3. évtizedben az intenzív taglétszám-növekedés lassulni fog és a minőségi növekedés fog előtérbe kerülni.

Nem érdektelen megjegyezni, hogy jelenleg hazánkban van a lakossághoz viszonyítottn a legnagyobb számú szervezett biofizikus: több mint 40 biofizikus/1 millió lakos. A világranglistán a második Japán 30/1 millióval; az USA-ban ez a szám: 16.

Érdekes a tagság összetételének alakulása a tudományos minősítés szempontjából is: jelenleg 13 akadémikus, 28 tud. doktora és 83 kandidátus található tagjaink között, tehát a tudományosan minősítettek aránya 32%, ami a hasonló jellegű hazai tudományos társaságokkal összehasonlítva jó aránynak tekinthető.

A társaság tevékenységének főbb vonásai.

A magyar biofizikai kutatómunka legfontosabb rendszeres seregszemléje (zárszámadása) a vándorgyűlés. Mint a felsorolás mutatja, ezeket rendszeresen 2 évente rendeztük meg (a II-at és VI-at kivéve), váltakozva a hazai biofizika egy-egy kutatási, ill. oktatási bázisát képező székhelyen.

I. vándorgyűlés	1961. augusztus 23–26.	Pécs, OTE
II. vándorgyűlés	1962. augusztus 21–25.	Debrecen, OTE
III. vándorgyűlés	1964. augusztus 26–28.	Budapest, OSSKI
IV. vándorgyűlés	1966. május 23–24.	Budapest, OTE
V. vándorgyűlés	1968. augusztus 28–30.	Szeged, Akad. Biz.
VI. vándorgyűlés	1971. augusztus 23–25.	Pécs, OTE
VII. vándorgyűlés	1973. május 31.–jún. 2.	Tihany, Biol. Kut.
VIII. vándorgyűlés	1975. augusztus 27–30.	Debrecen, OTE
IX. vándorgyűlés	1977. június 30.–júl. 2.	Pécs, OTE
X. vándorgyűlés	1979. szeptember 20–22.	Tihany, Biol. Kut.
XI. vándorgyűlés	1981. július 5–8.	Szeged, SZBK

A felsorolásban nem szerepel az 1967. évi Pécsi Közös Vándorgyűlés, melyet a Magyar Élettani és a Magyar Biokémiai Társasággal közösen rendeztünk a pécsi egyetemalapítás 600. éves jubileuma alkalmából. Hasonlóan közös rendezésű vándorgyűlés volt az 1961-es pécsi (az ELFT-tal), az 1975-ös debreceni (a Biokémiai Társasággal), valamint az 1977-es pécsi (a MÉT-tel és a Biokémiai Társasággal), de a felsoroltakon túlmenően többször csatlakoztunk más társaságok, különösen az ELFT vándorgyűléseikhez ankét v. szekció jellegű rendezvényekkel (l. alább).

A vándorgyűlések mellett a biofizikai tudományos élet legfontosabb formái az ankétek, munkaértekezletek, szimpozionok voltak, melyeket a tudományos fejlődés igényei és hazai lehetőségek szerint rendezett az elnökség. A 70-es évek eleje óta az MBFT szekcióinak megalakulása után rendszeresen szervezett klubdélutánok töltötték be egyre jelentősebb szerepet a társaság tudományos életében.

Megszervezett tudományos rendezvényeink pontos jegyzékét a közgyűlési beszámoló tartalmazza, kiemelésképpen, példaként legyen szabad az alábbiakat felsorolnom:

1. Biológiai adatok kvantitatív kiértékelése.
2. Információelmélet hazai helyzete a biológiában.
3. A sugárbiológia hazai helyzete.
4. A biofizika oktatásáról.
5. Az elektronbiológia felé.
6. A biofizika tárgya és oktatása.
7. Izomszimpozion.
8. Biológia és matematika.
9. Modern fizikai módszerek. Tanfolyam.
10. Modern számítástechnikai módszerek. Tanfolyam.
11. Számítástechnika és automatizálás alkalmazása a biológiai kutatásban. Tanfolyam.
12. Molekuláris biológia fizikusoknak.
13. Elektronmikroszkópos radioautográfia. Nyári iskola.
14. Cyklotron alkalmazása. Szimpozion.
15. Neurobiológia biofizikai alapjai. Munkaértekezlet.

A hazai biofizikusokat mindig segítettük – erőnkhez mérten – abban, hogy a nemzetközi biofizikai kongresszusra eljuthassanak. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a Magyar Biofizikai Társaság fél évvel előbb alakult meg, mint a Nemzetközi Biofizikai Szervezet, így kezdettől fogva mind-egyik nemzetközi kongresszuson képviselve lehetett a magyar biofizika. A nemzetközi biofizikai kongresszusok felsorolását az alábbi áttekintés adja:

I. Stockholm	1961
II. Bécs	1966
III. Boston	1969
IV. Moszkva	1972
V. Koppenhága	1975
VI. Kyoto	1978
VII. Mexico-City	1981

Ide kívánczik annak megemlítése, hogy az 1984-es Nemzetközi Biofizikai Kongresszus az angliai Bristolban, az 1987-es esetleg Budapesten lesz.

Társaságunk kezdettől fogva világosan látta, hogy a biofizika oktatásának döntő szerepe van a magyar biofizika fejlesztésében. A legfejlettebb gazdag országokkal műszerzettség és kutatási támogatás tekintetében nem vehetjük fel a versenyt, azonban jól képzett biofizikus szakemberek képzésében nem reménytelen a helyzetünk.

Mint a felsorolt rendezvények tematikájából is kiderül, az oktatás kérdése állandóan visszatérő problémánk volt s ezen ankétok megállapításait megfelelő formában mindig eljuttattuk az illetékes főhatóságokhoz. Részben ennek a következetes aktivitásnak köszönhető az az örvendetes fejlődés, mely szerint a társaság alakulásakor létező egyetlen magyar biofizikai egyetemi tanszék (Pécs) mellé 1968-ban a Budapesti Orvostudományi Egyetemen, 1969-ben a József Attila Tudományegyetemen Szegeden, 1970-ben a Debreceni Orvostudományi Egyetemen alakult biofizikai tanszék, továbbá 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen létrejött az Alkalmazott Biofizikai Laboratórium.

Kétségtelen, hogy a biofizika-oktatási bázisnak említett fejlődése – nemzetközi szempontból is – egyedülálló, hiszen számos fejlett ország nem egy világhírű egyeteme konzervatívizmusból, továbbá az interdiszciplinaritás és integrálás elvének helytelen értelmezése miatt nem rendelkezik önálló biofizikai tanszékkel (pl. Oxford, Sorbonne); mégsem lehetünk elégedettek, hiszen két tudományegyetemünkön (ELTE, KLTE), egy orvosegyetemünkön, továbbá agráregyetemeinken sincsen önálló biofizika tanszék. (Megjegyzendő, hogy az ELTE-n 1963 óta ennek ellenére folyik rendszeres biofizikus képzés).

E téren tehát marad még teendők a társaság életének 3. évtizedére is.

Biofizikai tankönyvellátás tekintetében nem állunk rosszul. A Társaság alakulása előtt egyetlen biofizika tankönyv jelent meg, Ernst Jenő: Bevezetés a biofizikába (1947). Azóta Ernst Jenő: Bevezetés a biofizikába (1967), Tarján Imre: Fizika orvosok és biológusok számára (1968, 1969 és 1971), majd Ernst Jenő szerkesztésében neves hazai biofizikusok közreműködésével a Biofizika (1974) és ennek II. kiadása 1977-ben, ezt követte Tarján Imre szerkesztésében „A biofizika alapjai” 1977-ben.

Az egyetemi képzés mellett gondot fordított Társaságunk a postgradualis és kutató biofizikus képzésre is, hiszen az egyetemi diploma csak alapnak tekinthető a biofizika egyes területein való magas szintű specializálódásra. Mint ankétjaink, munkaértekezleteink és tanfolyamaink tematikája mutatja, a fiatal biofizikusok képzése volt ezen rendezvényeink legfontosabb szempontja. A fiatal biofizikusok képzésének egyik jelentős tényezője volt Társaságunk részéről a fiatal kutatók számára kiírt pályázatok rendszere. 1970-ben határozta el az elnökség, hogy a fiatal biofizikusokat pályamunkák kiírásával is segíti tudományos kutatómunkájuk elején. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy minden pályázati felhívásra szép számmal és ami még fontosabb, magas tudományos színvonalat bizonyító pályázatok érkeztek. 11 év elég nagy távlat ahhoz, hogy figyelemmel kísérhessük a Társaság által kiírt pályamunkák nyerteseinek tudományos karrierjét. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy nem okoztak csalódást és pályájuk alakulását a pályamunka kidolgozása és az azzal járó elismerés előnyösen befolyásolta.

Tájékoztatásul az alábbiakban foglalom össze a kétévenként kiírt pályázatok mutatóit:

Év	Beérkezett pályamunkák száma	1. díj	2. díj	3. díj	Dicséret	Nem jutalmazott
1971	4	—	2	—	—	2
1973	5	—	1	1	2	1
1975	9	—	2	2	4	1
1977	11	—	1	4	5	1
1979	7	—	3	2	2	—

Azt hiszem, a pályamunkák kiírásának eredményes módszerét a jövőben is fel kell használnunk a fiatal kutatók támogatására.

A magyar biofizikusok publikációs lehetőségei

A tudományos eredmények közzétételének lehetősége egyik alapvető kritériuma a nemzetközi tudományos életben való részvételnek. Ezen szellemben Társaságunk kezdettől fogva szorgalmazta egy idegennyelvű akadémiai folyóirat megjelenését. Ezen törekvésünk 1966-ban realizálódott az Acta Biochimica et Biophysica megjelenésével. Az Acta Biochimica et Biophysica Ernst Jenő és Straub F. Brunó főszerkesztésével azóta rendszeresen megjelenik, ez évben a 16. évfolyama. Minden nehézség ellenére elmondhatjuk, hogy a folyóirat a hazai biofizika jó nivójú nemzetközi orgánuma lett s bár van javítani való, elsősorban az átfutási idő lerövidítésében, mégis betöltötte alapvető hivatását. Azt sem kell szégyellnünk, hogy az MTA Acta-sorozatában a mi folyóiratunknak van a legjobb idézettségi mutatója, bár ezen a téren is van még tenni valónk. Tény az, hogy folyóiratunkat a Current Contents és még két referáló folyóirat rendszeresen ismerteti. Reméljük, hogy az MTA elnökségének az Acták felülvizsgálatával foglalkozó bizottsága tud javítani a helyzeten és a két fő problémát, a gazdaságosság, valamint publicitás kérdését közelebb viszi a megoldáshoz.

A hazai biofizikusoknak az Acta mellett rendelkezésére áll a KGST biofizikai folyóirata, a Studia Biophysica is, erre lehetőséget ad a később részletezendő KGST biofizikai együttműködés, továbbá az, hogy a szerkesztő bizottságban megvan a képviselőnk. Az a tapasztalatom, hogy tagtársaink ezzel a lehetőséggel még nem élnek a kívánatos mértékben.

Nem rendszeres publikációs eszközünk, de a hazai biofizika fejlődésének dokumentálása szempontjából számottevő szerepe van a Magyar Biofizikai Társaság Értesítője sorozatnak, melyet rendszeresen a közgyűlések alkalmával jelentettünk meg, ez évben a 7. füzetet publikáljuk. Lapozgatva az előző füzeteket örömmel állapíthatjuk meg, hogy Értesítőinkből a Társaság tevékenységéről mindig hű képet kaphatunk, hazai és külföldi kutatótársainknak is megmutathatjuk a magyar biofizikusok örvendetesen aktív és eredményes munkálkodását.

Az említett publikációs lehetőségek mellett az MTA Biológiai Osztály Közlemények is számos esetben segítettek ki bennünket egy-egy ankét, tanfolyam anyagának közzétételével, ezt a lehetőséget a jövőben is szeretnénk hasznosítani.

Az MTA Biofizikai Szakbizottságának az ajánlását, mely szerint a hazai biofizikusoknak az is feladata, hogy a közvéleményt tájékoztassák a biofizika legjelentősebb eredményeiről, a Társaság elnöksége magáévá tette és ennek eredményeként jelent meg az Akadémiai Kiadó Korunk Tudománya sorozatában Damjanovich Sándor: *A molekulaóriások biofizikája* című könyve 1976-ban. Kívánatos lenne, hogy tagtársaink hasonlóan magas nivójú, de nem szakember értelmiségieknek szóló munkáikkal csatlakoznának ezen fontos feladat végzéséhez.

A magyar biofizikai kutatás műhelyei, a tudományos kapacitás

A biofizikai irányú kutatás bázisai a tárgy oktatása keretében említett 5 egyetemi intézetben alakultak ki. A Pécsi Biofizikai Intézet mellett 1948-tól kezdve Ernst Jenő megszervezte az MTA biológiai kutatócsoportját. 1971-ig ez volt a biofizikai alapkutatás egyetlen, kizárólag kutatási feladattal bíró bázisa. A Szegedi Biológiai Központ felépítése után az ott megszervezett Biofizikai Intézet jelentősen bővítette kutatási bázisunkat. Az intézet mintegy 33 kutatója (összesen 64 munkatárs) jelenleg Keszthelyi Lajos igazgatósága alatt a molekuláris aszimmetria biológiai szerepe és a membrán-biofizika területén végzett értékes munkát. Az utóbbi időben munkássága kiterjed a biosolaris energiatermelés problematikájára is.

Az alkalmazott biofizikai kutatás igen jelentős bázisa a Joliot Curie Sugárbiológiai és Sugáregészségügyi Kutató Intézet, mely az Egészségügyi Minisztérium keretében működve átfogja az egész hazai sugárhigiene témakörét, és igen jelentős munkát végzett a paksi atomerőmű sugárhigiene feladatainak megoldásában és a biztonságos üzemeltetés előkészítésében.

A név szerint felsorolt intézményeken túlmenően számos egyetemi tanzákon és kutatóintézetben folyik biofizikai vagy biofizikai jellegű kutatómunka, amit taglétszámunk is bizonyít, mégis meg kell állapítanunk, hogy számos további biológiai, orvosi és mezőgazdasági kutatóhelyen szükség lenne biofizikus szemléletű kutatókra ahhoz, hogy a munka egzaktsága fokozódjék. Különösen a fermentációs ipar, a gyógyszergyárak és a nagy mezőgazdasági üzemek szívelehetnének meg ezt a világszerte előtérben álló tendenciát.

A Szegedi Biológiai Központ Biofizikai Intézete már eddig is jelentős lépéseket tett abba az irányba, hogy a biofizikai alapkutatás a gyógyszeriparban és a mezőgazdaságban fokozottabb alkalmazást kapjon. Ezt a törekvést feltétlenül erősíteniünk kell a jövőben is.

A Magyar Biofizikai Társaság nemzetközi kapcsolatai

Társaságunk alakulásától kezdve aktívan részt vett a nemzetközi biofizikai szervezet, később Unio, munkájában. Ernst Jenő egy periódusban, e sorok írója 2 periódusban volt az IUPAB (International Union of Pure and Applied Biophysics) tanácsának tagja. Jelenleg az Unio Committee on Education and Development of Biophysics elnöke alulírott. Szentágothai János 2 periódusban volt a Cell-biophysics Comission tagja. Társaságunk szoros személyi kapcsolatot tartott, ill. tart fenn a világ biofizikájának számos kiemelkedő személyiségével. G. M. Frank akadémikust, Feodor Lynen Nobel-díjast szoros szálak kötötték a magyar biofizikához. B. Pullman, J. Kendrew, B. Chance,

A. K. Solomon, J. Jung, A. Kotyk, G. R. Ivanickij és sok más kiválóság tart jelenleg is élénk kapcsolatot a magyar biofizikusokkal.

Jelentős nemzetközi kollaborációt folytattunk a most 10 éves jubileumát ünneplő KGST biofizikai együttműködés keretében. Jelenleg 20 intézetünk 43 témával szerepel e fontos szervezetben, melynek az alábbi 6 kutatási irány adja meg keretét:

1. Regulációs folyamatok molekuláris, sejt- és szervszinten.
2. Az izomműködés biofizikája.
3. Mebrán és transzport jelenségek.
4. A biológiai kísérletek automatizálása és komputerizálása.
5. Külső fizikai hatások biológiai rendszerekre.
6. A víz biológiai szerepe.

Ez év májusában Moszkvában tartott seregszemle méltóképpen mutatta be a 10 éves együttműködés fontosságát és eredményeit.

Hazánk részvétele az UNESCO Európai Régiója által támogatott biofizikai együttműködésben 1976-ban kezdődött, a „Biofizika perspektívái” című szimpozion lebonyolításával. A Budapesten született együttműködés 1980-ban Párizsban tartotta első – a 3 évi munkát összegező – ülését, és igen hasznosnak és eredményesnek ítélte a kollaboráció ezen formáját. Az együttműködésben jelenleg 12 ország vesz részt (6 szocialista és 6 tőkés) és az UNESCO továbbra is támogatja az együttes munkát. A legközelebbi eredménymegbeszélő konferencia 1983-ban szintén Budapesten lesz.

A magyar biofizikusok igen kiemelkedő szerepet játszottak az Európai Sugárbiológiai Társaság életében. Sztanyik László – volt alelnökünk – egy perióduson keresztül töltötte be e fontos társaság elnöki tisztét.

Bozóky László tagtársunk révén nagyon jelentős szerepet játszottunk az International Radiation Protection Association életében. Az 1972 májusában Budapesten tartott és nagy nemzetközi elismerést kiváltott európai kongresszus tisztét Bozóky akadémikus töltötte be.

A felsoroltakon kívül több tagtársunknak volt, ill. van jelentős szerepe az ICSU-ban, az ICRO-ban, az UBIOMED-ben stb., (Straub F. Brunó akadémikus 1976–78-ig az ICSU elnöke volt), de intézeteink is számos bilaterális nemzetközi együttműködésben tevékenykedve öregbítették tudományos hírünket és nevünket világszerte.

A Társaság szervezeti élete

A Magyar Biofizikai Társaság fennállásának 20 évéből az első 16 éven át az MTA szervezeti keretében működött, majd 1977. április 24-től a MTESZ keretében folytatta működését. A változás részletes okait és történetét Értesítőnk 6. (1978-as) füzetében kifejtettük. A szervezeti keret változása nem ment zökkenő nélkül, de ma már nyugodtan megállapíthatjuk, hogy Társaságunk megtalálta helyét és alkalmazkodott a megváltozott körülményekhez. Köszönet illeti a MTESZ vezetőségét azért, hogy az átmeneti periódusban minden problémában az elnökségünk mellé állt és segített az adaptálódás nehézségeinek áthidalásában. Megnyugvással állapíthatom meg, hogy a jelenlegi szervezeti helyzetünk megnyugtató és figyelmünket a tartalmi munkára koncentrálhatjuk. A MTESZ szervezetében kétségtelen az az előnyünk, hogy a rokon társaságokkal egyszerűbben és szorosabban együttműködhetünk.

A Biológiai és Biokémiai Társaság mellett különösen az Eötvös Loránd Fizikai Társulattal, valamint a Bolyai János Matematikai Társasággal való együttműködés jelentős számunkra és az interdiszciplináris problémák megoldásában még számos ki nem használt, új lehetőséget tartogat a jövőbeni együttes akciókra.

A következő évtizedbeli tevékenységünkben vezérelnünk kell tekintenünk azt, hogy a biológia töretlen továbbfejlődésének az az alapvető kritériuma, hogy milyen mértékben tudja az egzakt természettudományok törvényszerűségeit és metodikai fegyvertárát alkalmazni és adaptálni problémái megoldására. Ezen adaptálás feladata nagyrészt a biofizikusokra hárul. Programjainkat tehát ezen feladat tudatában kell kialakítatnunk.

Természetesen továbbra is szoros kapcsolatot kívánunk tartani az MTA tudományos osztályaival, különösen a Biológiai és Fizikai Osztállyal, hogy a terveinket és a munkánkat velük koordinálva és támogatásukkal végezhessük.

A Társaság létszámának jelentős növekedése és a biofizika részdiszciplínáinak egyre fokozódó önállósulása szükségessé tette, hogy szekciókat hozunk létre. Ez a folyamat 1972-ben kezdődött az Orvosi-biológiai Ultrahang Szekció megalakulásával, 1973-ban a Sugárbiológiai Szekció, majd 1974-ben az Orvosi Fizikai Szekció alakult meg. 1979-ben hoztuk létre az ikonográfias munkacsoportot. Társaságunk ezen alegységei nagymértékben élénkítették a tudományos és tudományszervező aktivitást és hasznosan járultak hozzá tudományszakunk fejlesztéséhez.

Természetesnek kell tartanunk, hogy tudományunk fejlődéssel járó differenciálódása és specializálódása a jövőben újabb szekciók létrehozását fogja követelni, arra azonban vigyáznunk kell, hogy a szekciók szakmai önállóságuk mellett ne tévesszék szem elől az egész biofizika, sőt biológia problémáinak egységes szemléletét és a Társaságon belüli, sőt más társaságokkal való szoros együttműködést.

Az elmúlt 20 év során a Társaság elnöksége mindig az alapszabály szerint tevékenykedett, általában 3 évenként rendszeresen összehívtuk és megtartottuk a közgyűléseket:

Emlékeztetőül:

1. Alakuló közgyűlés	1961. március 3.	Budapest
2. Közgyűlés	1963. augusztus 21.	Eger
3. Közgyűlés	1966. május 24.	Budapest
4. Közgyűlés	1969. augusztus 27.	Budapest
5. Közgyűlés	1972. június 12.	Budapest
6. Közgyűlés	1975. augusztus 30.	Debrecen
7. Rendkívüli közgyűlés	1977. február 21.	Budapest
8. Közgyűlés	1978. december 15.	Budapest
9. Közgyűlés	1980. december 15.	Budapest

A közgyűléseken az elnökség beszámolt az eltelt időszak tevékenységéről, problémáiról és az ellenőrző bizottság a Társaság anyagi helyzetéről. 1980-tól kezdve technikai okok miatt küldöttközgyűlést tartottunk, de a társaság minden tagja – kívánsága szerint – személyesen is részt vehetett a közgyűlésen.

Az elnökségi ülések tárgyalásairól minden egyes alkalommal „Tájékoztatóban” informáltuk a tagságot és véleményüket minden fontos kérdésben

kikértük. Megállapíthatjuk, hogy az elnökség és tagság együttműködése harmonikus és eredményes volt. Nagy elismerés illeti Rontó Györgyi tagtársunkat, aki 1969 óta mint titkár, majd 1977 óta mint főtitkár, nagy ügybuzgalommal és hozzáértéssel intézi Társaságunk minden kérdését, szerkeszti a jó informáltságot biztosító, rendszeresen megjelenő Tájékoztatót. Köszönet illeti mindazon tagtársakat, akik az elmúlt 20 év alatt az elnökségben vagy egyéb funkciókban tudásukkal, ötleteikkel és munkájukkal szolgálták a Társaság ügyét. Köszönetünket és elismerésünket kell kifejeznünk minden magyar biofizikusnak, aki odaadással szolgálta a Társaság célkitűzéseit, melyek mindig a magyar biofizika tudományának fejlesztésére és pallérozására irányultak.

Meg vagyok győződve arról, hogy Társaságunk működésének 3. évtizedét nagy bizakodással és optimizmussal kezdhetjük meg, hiszen az elmúlt 2 évtized tanúsága szerint számos tehetséges, szorgalmas és invenciózus magyar biofizikus van, aki nem sajnálja idejét, fáradságát és energiáját, ha a magyar biofizika felvirágoztatásáról van szó.

TIGYI JÓZSEF,
az MBFT elnöke